

6. NEDEĽA PÔSTNA- PALMARUM SLUŽOBNÍK HOSPODINOV

Ja však zostávam stále s tebou, držiš ma za pravicu. Budeš ma viesť podľa svojho zámeru a potom ma prijmeš do slávy. (Žalm 73, 23n)

Šiesta pôstna nedeľa je pašiovou nedeľou. Pozývame Vás preto k čítaniu Pašii. Ak však doma Pašie nemáte, odporúčame spev piesní z ES 6, 87, 95.

Čítanie z Písma Svätého

Evanjelium podľa Lukáša, 19.kapitola, verše 28-42

²⁸ Po týchto slovách kráčal vpredu a uberal sa do Jeruzalema. ²⁹ Keď sa priblížil k Betfagé a Betánii, k vrchu, ktorý sa volá Olivový, poslal dvoch učeníkov ³⁰ so slovami: „Chodte do dediny, ktorá je naproti. Len čo do nej vojdete, nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nikto nikdy nesedel. Odviažte ho a privedte!“ ³¹ Ak sa vás niekto spýta: „Prečo ho odväzujete?“, odpovedzte takto: „Pán ho potrebuje.““ ³²

³⁵ Osliatko priviedli k Ježišovi, prehodili cezeň svoje plášte a posadili naň Ježiša. ³⁶ Ako šiel, prestierali na cestu svoje plášte. ³⁷ Keď sa približoval k úpätiu Olivového vrchu, začal celý zástup učeníkov mocným hlasom radostne chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli. ³⁸ Volali: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach!“

³⁹ Vtedy mu niektorí farizeji zo zástupu povedali: „Učiteľ, napomeň svojich učeníkov!“ ⁴⁰ On však odpovedal: „Hovorím vám: Ak budú títo mlčať, kamene budú kričať.“

⁴¹ Keď sa už priblížil a uzel mesto, zaplakal nad ním ⁴² a povedal: „Kiežby si aj ty, aspoň v tento deň, spoznalo, čo ti prináša pokoj! Teraz je to však skryté pred tvojimi očami.“

Milost' Vám a pokoj od Boha, nášho Otca a od Pána Ježiša Krista, v spoločensťve Duchu Svätého.

Milá sestra, milý brat v Ježišovi Kristovi,

V knihe Prísloví čítame: „Bázeň pred Hospodinom vychováva k múdrosti, slávu predchádza pokora.“ (Prísl 15, 33). Túžime po tom, aby sme boli slávni. Nemusíme byť filmové hviezdy, ale chceme, aby nás ľudia mali radi, aby sme pre nich boli dôležití, aby si vážili náš názor. Ale naša túžba po sláve stojí na pýche. Pravá sláva, taká ktorou nás môže osláviť len Boh, stojí na pokore.

Na kvetnú nedeľu je Ježiš na ceste do Jeruzalema. Vchádza do Jeruzalema ako mesiášsky Kráľ, ako kráľ posledného veku. Ten, ktorý prináša víťazstvo. Hľadiac na tento Jeho vstup, môžeme si uvedomiť dve dôležité veci: chce nás vyliečiť z našej pýchy a učí nás, ako máme chápať slávu, ktorú dáva Boh.

Ježiš prichádza sediac na osliatku. Taká maličkosť a tak veľa nám ňou ukazuje. Hovorí nám: moja moc, moja sláva, moja vláda je úplne iná, ako si to vy predstavujete. Áno, som Kráľ. Ale prichádzam na oslovi. Tí, čo ho vítali, si mysleli, že bude iný kráľ. Mocný vojenskou silou. Ale Jeho moc zaväzuje k pokore. Ježiš neprichádza v pýche ale v pokore, pokoji a sláve. A k tomuto volá i nás.

Pýcha je vonkajší prejav. Je to viditeľný znak toho, že človek drží svoju hlavu vysoko. Až tak vysoko, že pri tom nevidí ostatných, hľadí ponad nich, alebo cez nich. Hovoríeva sa, že ide aj cez mŕtvoly, ako keby ani iní neexistovali, ako keby boli vzduch. Pyšný je ten, kto za každých okolností musí byť lepší ako ostatní. A čo o tom hovorí Písmo? „Pyšný nafúkanec, nazývaný posmešník, vyčíňa vo svojej bezočivej pýche.“ (Prísl 21, 24). Pyšný nevie zniesť, ak pozlátka, čo okolo seba budoval, zmizne, neznesie, ak mu niekto protirečí. Vtedy začne zúriť a vyčíňať. Toto prinesie len smútok, bolesť, ochudobnenie, strach. Ale na toto Boh človeka nestvoril.

Kráľ Dávid v jednom zo svojich Žalmov vyvyšuje človeka, ako skvostné Božie dielo, keď píše: „Urobil si ho len o niečo menším než nebeské bytosti. Korunoval si ho slávou a dôstojnosťou. Ustanovil si ho za vládcu nad dielom svojich rúk, všetko si mu položil pod nohy“ (Ž 8, 6-7).

Boh od počiatku korunoval človeka slávou a dôstojnosťou. To bolo to, na čo bol určený. Lenže tento úžasný dar a poverenie, určenie človeka k sláve, sa zlomilo. Človek ho zneužil a zmenil na pýchu, ukazovanie sa. Veď sa pozrime okolo seba- kto chce byť pokorný, kto kladie Boha na prvé miesto? My chceme vyniknúť. Človek postavil seba na prvé miesto. A čo mu to prinieslo? Hriech a úbohosť.

Ak chceš aby Ťa Pán prijal do slávy, musíš chodiť po ceste rozumných a spravodlivostí zamknúť do svojho srdca, aby tam vládla. Aká je teda tá spravodlivosť?

Spravodlivý je ten, kto verí v Boha a žije v spoločenstve s Ním. Spravodlivý je ten, kto, ako píše prvý Žalm, sedáva pri nohách Hospodinových a každodenne sa učí žiť podľa Božej vôle. Spravodlivý je ten, kto nie len teoreticky počúva Božie slovo ale ho aj prakticky žije každý deň.

Pyšný hovorí: ja chcem, ja túžim, ja viem, ja potrebujem, ja mám pravdu. Pokorný a spravodlivý povie: ja túžim, ale nehodný služobník Boží som. Ja chcem, ale stať sa Tvoja vôľa. Ja verím, pomôž mojej nevere.

Len pravá a skutočná láska, dokáže dať inému slávu, uznanie a úctu a pritom necítiť, že by sa tým stala poníženou alebo menejcennou. Ježiš prišiel pokorný, aby dal ľuďom slávu.

Keď uvidel mesto Jeruzalem, zaplakal nad ním. Kráľ slávy plače nad mestom, ktoré v ňom nespoznalo, že prichádza Boží Syn, že ich navštívil samotný Boh, o niekoľko dní nato ho odmietnu a zabijú. Ježiš to vie a plače. Nie kvôli sebe, ale kvôli nim, kvôli ľuďom, ktorí v ňom nespoznali cestu k zmiereniu, k spoločenstvu s Bohom a preto budú stratení. Naveky. Ten, kto je pyšný, ten neplače kvôli iným. Ten, kto plače kvôli iným, ten miluje.

Cesta nasledovania Ježiša, je cesta, ktorá nás uzdraví z pýchy. Jeho pokorný vstup do mesta, kde zomrie za hriechy sveta, sa práve teraz deje aj kvôli tebe. Pretože slzy, ktoré vtedy ronil za tých, čo ho odmietli a nespoznali, sú slzy, ktoré tečú aj za nás a naše rodiny. Pokorný Kráľ, pokorný Boh, prichádza. Aby vstúpil do našich spoločenstiev, do našich životov, do našich srdiec. Do Tvojho srdca. A keď vojde do tvojho srdca, ozdravieš. Nech už je tvoje utrenie akékoľvek. Ježiš prichádza a ty ozdravieš. Ak v tebe žije Ježiš, nemusíš sa už snažiť viac o to, aby si sa

odlišoval, bol výnimočný, splnil niekoho očakávania. Nemusíš sa hnať za uznaním a slávou. Nemusíš. On ti dá do srdca pokoru. Korunuje ťa slávou, ktorá pochádza od Boha.

Pre neho si výnimočný, dôležitý, jedinečný. To, čo sa ti samému nikdy nepodarí dosiahnuť, to dostávaš ako dar. Môžeš len s pokorou povedať slovami žalmu: Ja však zostávam stále s tebou, držíš ma za pravicu. Budeš ma viesť podľa svojho zámeru a potom ma prijmeš do slávy.

Modlitba

Trojjedíný Bože, ďakujeme Ti, že si nezavrhol ľudské pokolenie, ale našiel si cestu, ako nás zachrániť z večného zatratenia. Tak ako Ježiš vošiel do Jeruzalema pokorný, aj nás už pokore. Aby sme neboli pyšní a nechceli aby sa stala naša vôľa ale Tvoja. Urob z nás a našich rodín dedičov Tvojho Božieho kráľovstva a večného života. Amen.
V mene Ježiša Krista takto sa modlíme: **Otče náš...**

Požehnanie

A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, uchráni Vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi. (F 4,7) Amen.

Pobožností a Služieb Božích (rozhlas a televízia):

5.4. o 13:00 (Kvetná nedeľa) TV LUX, Služby Božie, Kazateľ: Ivan El'ko

8.4. o 17:30 Rádio Regina, pobožnosť, Kazateľka: Eva Kolesárová

10.4. o 9:05 (Veľký Piatok) Rádio Slovensko, Služby Božie, Kazateľ: Ján Hroboň

10.4. o 10:00 (Veľký Piatok) Jednotka, Služby Božie, Kazateľ: Martin Šefranko

12.4. o 15:00 (Veľkonočná nedeľa) TA3, Služby Božie, Kazateľ: Ján Oslík, liturg: Eva Oslíková

Pred týmito Bohoslužbami budú aj v obci pustené zvony, ktoré nás volajú k modlitbe. Služby Božie sa až do odvolania neuskutočňujú.

Pokoj Boží nech je s Vami!